

lave en finanslov med CD og hr. Jacob Haugaard og dermed en dårligere finanslov – også set fra et socialdemokratisk synspunkt – med bl.a. skattelettelser til erhvervslivet, som Socialdemokratiet åbenlyst er imod.

Jeg spørger på baggrund af hele det politiske forløb i efteråret – først en dårlig finanslov baseret på SF, CD og hr. Jacob Haugaard og derefter en dårlig vandmiljøplan baseret på SF, Venstre og De Konservative. Hvorfor valgte man den politiske drejning her i efteråret? Det forstår jeg ikke en brik af. Det eneste vigtige krav fra regeringen har tilsyneladende været, at man ville have nye stramninger for de arbejdsløse. Det gjorde finansloven dårligere, og det bevirkede altså også, at vandmiljøet stadig er udsat for en stor risiko for kvælstofforurening.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg fik to svar af fru Pia Gjellerup på mit spørgsmål før, nemlig først et forkert svar og så intet svar.

Det forkerte svar var med hensyn til, hvad det er, vi vil gøre for bekæmpelse af ledighed og for aktivering. Venstre foreslår at fremrykke aktiveringen, således at kontanthjælpsmodtagere skal aktiveres fra den første dag, og således at ledige i dagpengesystemet ikke først skal aktiveres efter 2 år, men efter 1 år. Vi ønsker altså at gøre mere for, at folk kommer ud af passiv forsørgelse og får mulighed for at blive selvhjulpne, end det, regeringen og Socialdemokratiets ordfører står for.

Så til intetsvaret: Jeg spurgte helt præcist og konkret, om det var muligt at svare ja eller nej på det spørgsmål, om dette at lægge nye byrder på danske virksomheder i form af sygeskat, arbejdsmarkedsbidrag og nye afgifter for i alt 6,5 mia. kr. ekstra i 1998 vil fremme muligheden for skabelse af arbejdspladser i private virksomheder – altså om der bliver flere eller færre af den grund. Det må Socialdemokratiets ordfører kunne svare klart på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal gøre opmærksom på, at fru Pia Gjellerup ikke behøver at blive rasende på hverken mig eller Fremskridtspartiet.

I september 1997 – det er inden for en tidshorisont, som jeg håber at også fru Pia Gjellerup er i stand til at håndtere – kom ÆldreSagen med en samlet rapport, der var en sønderlem-

mende kritik af den måde, hjemmehjælpen fungerer på i Danmark. Hvis vi i Fremskridtspartiet blot nøjedes med at citere den rapport, måtte vi bruge ordbogens værste skældsord, fordi den måde, hjemmehjælpen fungerer på i dag, er fuldkommen skandaløs.

Så får vi at vide i dag, at man arbejder jo på sagen, og man ser på den, og man har arbejdet med den i årevis. Jamen det er jo det, der er problemet. Der holdes møder og nedsættes udvalg og kommissioner og foretages undersøgelser, men de ældre mennesker, som sidder ude i de små lejligheder og ikke kan få tingene til at fungere, er man fuldstændig ligeglade med. Det handler mere om at tilfredsstille fagforeningspampernes ønsker om, hvordan de vil have tingene tilrettelagt, og derfor er det hul tale og valgflæsk, vi har hørt fra Socialdemokratiet her i dag. De små håndører, der er sat til side for at få nedbragt ventelisterne på sygehuse, afskaffer jo heller ikke ventelisterne, nu får man bare sat folk i alfabetisk orden.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til hr. Frank Aaen kan jeg sige meget kort, at vore veje skilles, når det gælder vurderingen af arbejdsmarkedspolitikken på nøjagtig det område. Vi anser det ikke for at være en straf at komme i arbejde, og Enhedslistens modstand mod nogle af de forslag, som gør, at ledige hurtigere kan komme i arbejde, var så stærk, at her kunne vi under ingen omstændigheder finde nogen fælles løsninger, og det viste sig ved indledningen af forhandlingerne. Vi ønsker alle sammen at få flere i arbejde, men på nogle enkelte områder ønskede Enhedslisten ikke at medvirke til at fremme det ønske, og det er ærgerligt, for det er bestemt ikke nogen straf at komme i arbejde. Det er det stik modsatte.

Over for hr. Thor Pedersen skal jeg beklage, at jeg ikke kan nå at svare på alting, og derfor nåede jeg ikke at svare på det sidste spørgsmål vedrørende lønomkostningerne for erhvervslivet. I denne regerings tid er de indirekte lønomkostninger øget med 0,3 pct. fra 1993 til 1998. Jeg tror, at hvis hr. Thor Pedersen ville se tilbage til den tid, hvor hr. Thor Pedersen var minister, var billedet et betydeligt andet med større stigninger, så derfor vil jeg melde hus forbi. Her har vi bestemt heller ikke noget at skamme os over.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Thor Pedersen, at vi er ikke modstandere af at fremrykke aktiverin-